

ADVENTISTIČKA MISIJA

za mlade i odrasle

2023 • ČETVRTO TROMESEĆE • ZAPADNO-CENTRALNA AFRIČKA DIVIZIJA

Sadržaj

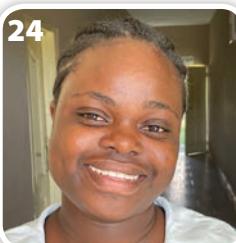
Na naslovnoj stranici: Salomino ime znači mir, međutim, njen život je bio sve, samo ne miran. Borila se sa demonskom opsednošću u zapadnoj afričkoj državi Kamerunu. Priču o tome možete pročitati na 6. stranici časopisa.

KAMERUN

- 4 Božje delovanje / 7. oktobar
- 6 Od opsednutosti do mira / 14. oktobar
- 8 Nada za slepe ljudе / 21. oktobar
- 10 Dugo čekanje starog čoveka / 28. oktobar

GVINEJA

- 12 Davljen nevidljivom rukom / 4. novembar
- 14 Preobražen / 11. novembar

GANА

- 16 Pronalaženje prave škole / 18. novembar
- 18 Slediti istinu / 25. novembar
- 20 Uticajna crkva / 2. decembar
- 22 Napad mačetom / 9. decembar
- 24 Gospođa Anatomija / 16. decembar
- 26 Izbegavanje zapovesti / 23. decembar
- 28 Program Trinaeste subote:
Značaj jednog poziva / 30. decembra
- 30 Recept: Kandirani kikiriki (Kamerun)
- 30 Budući projekti Trinaeste subote
- 31 Mapa

SEVENTH-DAY
ADVENTIST CHURCH®

© 2023 General Conference of
Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

1 = Priče koje posebno mogu da interesuju tinejdžere

Dragi vođo Subotne škole,

Endru Mekčesni
Urednik časopisa

Ovog tromesečja posvetićemo se Zapadno-centralnoj afričkoj diviziji (ZCAD) u kojoj se nalazi 22 države: Burkina Faso, Kamerun, Zelenortska ostrva, Centralnoafrička Republika, Čad, Kongo, Ekvatorijalna Gvineja, Gabon, Gambija, Gana, Gvineja, Gvineja Bisao, Obala Slonovače, Liberija, Mali, Mauritanija, Niger, Nigerija, Senegal, Sijera Leone i Togo.

U ovoj diviziji živi 472 miliona ljudi uključujući 889.196 vernika Hrišćanske adventističke crkve. To predstavlja odnos od 1 adventiste na 531 osobu.

Ovog tromesečja projekti 13. subote biće sprovedeni u 2 države ove divizije, Kamerunu i Gani. U Kamerunu će sredstva biti upotrebljena za izgradnju dvojezične osnovne škole u Bandžunu u kojoj bi se nastava održavala na engleskom i francuskom.

Crkvene vođe kažu da je kvalitetno obrazovanje veoma cenjeno u Kamerunu, posebno međunarodne škole sa odeljenjima na engleskom i francuskom jeziku. Ova

nova škola obećava da će ispuniti važnu misiju.

„Adventističko obrazovanje se ovde veoma ceni“, rekao je Isak Jenge, izvršni sekretar Kamerunske unije, tokom obilaska dve adventističke škole, svake sa oko 3.700 učenika, u glavnom gradu Jaundeu.

Drugi projekat u ovom tromesečju biće ostvaren u Gani. Adventistička viša škola za medicinske sestre i babice dobiće sredstva za nove učionice i spavanaonice.

Ova viša škola otvorena je 2015. godine i imala je samo 22 studenta. Danas ima 770 studenata. Interesovanje je veliko, a škola nema mogućnosti da primi još učenika. Ovo je prava misionska škola, u kojoj je samo 30% akademaca adventističkog verskog shvatanja. Sve veći broj studenata se svake godine pridružuje crkvi.

Tri priče studentkinja, medicinskih sestara koje sam upoznao u ovoj školi, uključujući i ženu sa nadimkom „Gospođa anatomija“, možete pročitati na 16, 22. i 24. strani mionskog časopisa.

Vaša podrška misionstvu je veoma značajna za jedinstvo crkve.

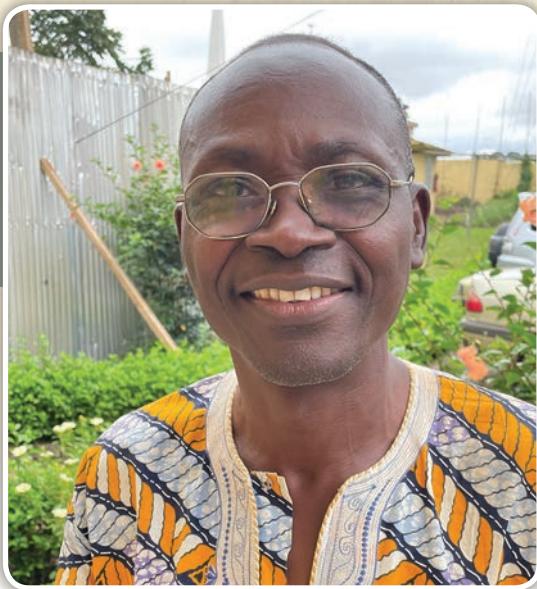
Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu crkve putem svojih darovanja.

Od srca vam želim obilje Božijih blagoslova!

Mogućnosti

Darovi Trinaeste subote u ovom tromesečju podržaće dva projekta u Zapadno-centralnoj Africi:

- Školu za obuku medicinskih sestara i babica Asamango u Abrepo Tikese, u Gani.
- Dvojezičnu englesko/francusku osnovnu školu u Bandžunu, u Kamerunu.

Žak je više od svega želeo da položi ispite na fakultetu u zapadnoafričkoj državi Kamerunu. Međutim, druga polovina ispita bila je zakazana u subotu.

„Ja sam adventista sedmog dana“, rekao je Žak profesorki koja je vodila polaganje ispita petkom i subotom u centru za testiranje izvan glavnog grada Kameruna, Jaunde.

„Ne mogu da izađem na polaganje u subotu.“ „Samo dođite“, rekao je drugi profesor. „Morate uzeti ispitna pitanja“, kazao je. „Ne mogu“, odgovorio je Žak. „Želim da znate da sam u crkvi ukoliko me ne vidite sutra.“

Pojedini profesori su ga ismejavali i nazivali ga sveštenikom. „Pašćeš ako ne dođeš, svešteniče“, rekao je jedan od njih.

Žak se vratio kući. On je predao svoje srce Isusu krštenjem godinu dana ranije, i bio je odlučan da poštuje Gospodara subote. Odlučio je da posti i da se moli. U subotu je otišao u crkvu umesto u centar za testiranje. Nakon zalaska sunca, vratio se u centar. Tamo nikoga nije bilo. Ispiti su se završili, i svi profesori su otišli. Žak se vratio kući.

U nedelju rano, vratio se u centar za testiranje. Opet nikoga nije bilo. Čekao je ceo dan da neko dođe. Otišao je ponovo rano

Božje delovanje

Žak

u ponedeljak. Opet nikoga nije bilo. Seo je i čekao.

Posle izvesnog vremena stigli su profesori i počeli da uručuju rezultate ispita. U podne, direktor centra upitao je profesore kako su se stvari odvijale.

„Sve je u redu osim ovog sveštenika ovde“, rekao je jedan profesor, pokazujući na Žaka.

Profesor je objasnio da je Žak odbio da polaže ispite u subotu. „Neka sada polaže ispite“, rekao je direktor. „U redu je.“

Dva profesora su bila potrebna da vode poslednja dva ispita. Prvi, koji je predavao engleski, izvadio je udžbenik koji Žak nikada ranije nije video i rekao mu da čita iz njega.

Dok je Žak čitao sa malim zamuckivanjem, profesor mu se rugao govoreći: „To je pogrešno! Ne znaš ništa. Kako ćeš položiti?“

„Pitajte me još nešto“, zamolio je Žak. „Molim vas pitajte me još nešto.“ „Neće više biti pitanja“, rekao je profesor. „Nećeš položiti.“

Žak se u sebi neprestano molio. Otišao je do vrata da izađe iz prostorije. Zatim je zastao na vratima. Kao da ga je neko zadržavao na izlazu. Nije mogao da izađe. Ne gledajući u Žaka, profesor iznenada reče: „Ne brini.“

U tom trenutku je ponovo mogao da se kreće, i izašao je.

Sledeći profesor je trebalo da ispituje Žaka o državnom upravljanju, istoriji i geografiji. Umesto toga, rekao je: „Moj gospodine od subote, šta je subota?“

Žak je ovo pitanje shvatio kao ispitno pitanje, i rešio je da dobro odgovori.

„Subota se nalazi među deset Božjih zapovesti“, rekao je, posegnuvši za Biblijom u torbi.

Profesor ga je zaustavio. „Ostavite Bibiju“, rekao je.

Rekao je da je Žaku ispran mozak i da su državno upravljanje, istorija i geografija bili mnogo važniji od religije.

Žak je odgovorio da je učio tri predmeta tokom čitave godine i nije naučio ništa što je bilo toliko značajno kao religija.

„Religija je stvar savesti i može da utiče na ceo život“, kazao je on. U tom trenutku u prostoriju je ušao još jedan profesor. Prvi profesor je rekao Žaku da napusti prostoriju. Ispit je bio završen.

Kasnije tog dana, dok je išao u centar za testiranje po rezultate ispita, pred njim se zaustavio automobil. Profesor koji je preдавao engleski kroz otvoreni prozor je rekao: „Raduj se!“

Žak se pitao da li mu se profesor to opet ruga. U centru za testiranje, čekao je sa ostatim studentima, dok su profesori prozivalli imena onih koji su položili ispite. Onda je čuo svoje ime. Položio je! Bio je šokiran. Podigao je ruke u vazduh i uzviknuo: „Bože, hvala Ti!“

Žak je potražio profesora engleskog da mu se zahvali. „Nisi mi verovao kada sam rekao da se raduješ“, rekao je profesor. „Mi smo želeti da te oborimo.“

„Zašto me niste oborili“, upitao je Žak. Profesor se okrenuo prema drugom profesoru koji je tu bio u blizini. „Želeo sam da te oborim, ali nisam mogao“, rekao je. „Ne mogu da razumem zašto nisam mogao da te oborim.“

Žak je bio zadriven. Nije mogao da razume šta se dogodilo. Sve što je znao je to da je Bog čuo njegove molitve. Bog ga je blagoslovio zbog poštovanja subote.

Žak danas ima 56 godina, ali nikada nije zaboravio taj dan. „Ja ne sumnjam da sam tada video Božje delovanje“, kaže on.

Deo Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen da se proširi adventističko obrazovanje u Kamerunu, otvaranjem dvojezične škole u kojoj će deca moći da uče o Isusu na francuskom i engleskom jeziku.

U vezi sa pričom

► Pitanje iz materijala za proučavanje biblijske lekcije za odrasle glasi: „Na koji način ste iskusili Božje prisustvo u svom životu?“ (videti ponedeljak, 2. oktobar). Razgovarajte sa subotnoškolskim razredom, kako je i na koji način Žak video Božje prisustvo. Razmislite na koji način se Bog može otkriti u vašem životu?

► Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).

► Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Zapadno-centralne afričke divizije: bit.ly/wad-2023.

► Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stave Boga na prvo mesto i svojim životom daju primer drugima o biblijskom pogledu na свет.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

► Prvi adventisti sedmog dana koji su došli u Kamerun, Vilijam Harison Anderson i T. M. Frenč, obojica Amerikanci, stigli su iz Južne Afrike novembra 1926. Odlučili su da prva mionska stanica bude u mestu Nanga Eboko, a starešina plemena Besala Etong dao im je 55 hektara zemlje na kojoj su mogli da osnuju misiju.

Hvala vam što ste planirali da priložite veliku kudušne darove.

Od opsednutosti do mira

Salomino ime znači mir. Ali njen život u Zapadnoafričkoj državi Kamerun bio je sve samo ne miran. Borila se sa opsednuću demonima.

Sve je počelo kada je Salome otišla kod svog profesora u srednjoj adventističkoj školi u glavnom gradu Kameruna, Jaundeu. Bila je na dodatnoj nastavi u nadi da će diplomirati i otići na fakultet. Bila je najbolja učenica u svom razredu, ali je stalno padala na prijemnom ispit u fakultet. Pala je četiri puta. Zbog toga je zamolila adventističkog profesora za pomoć.

„Mogu da se molim za tebe“, rekao je profesor. Salomi se dopala ta ideja. „Ali, postoji jedan uslov“, rekao je. „Moraš dovesti svoj život u sklad sa Božjom voljom.“

Ona nije bila adventista. Smatrala je da ne treba bilo šta da menja u svom životu i da već živi u skladu sa Božjom voljom.

Nedugo potom, molila se sa profesorom u njegovoj kancelariji. Baš kada je počeo da se moli, ona je vršnula. Izgovarala je čudne reči. Profesor je nastavio da se moli. Tada je Salome izgovorila uvrede na račun

KAMERUN | 14. oktobar

Salome

profesora i Boga. On je nastavio da se moli. Kada se Salome smirila, bila je zaprepašćena kada je čula kako profesor opisuje neno ponašanje. Nije ničeg mogla da se seti. Bila je opsednuta zlim duhom.

„Treba da vodiš molitveni život“, rekao je. „Nemoj se obeshrabravati. Sve će se odvijati po Božjoj volji.“

Posle toga dana, zao duh se javljao svaki put kada se profesor molio. Saloma je vrištala i psovala Boga. Hvatala se za grlo kao da je htela da se zadavi. Ponekad bi neprijatan miris, kao smrad leša koji se raspada, ispunio prostoriju. Profesor bi se stalno molio dok se ona ne bi vratila u normalno stanje.

Kad je bila mirna, profesor bi govorio o Bogu. Salome je počela da uviđa da njen život nije bio u skladu sa Biblijom.

Saznala je o suboti kao sedmom danu. Naučila je o poštenju. Shvatila je da je bilo nemoralno da živi sa dečkom. Počela je da donosi odluke i pravi promene. Napustila je momka i krenula u crkvu subotom.

Tada se dogodio napad demona u kući. Salome je imala jaku glavobolju i pozvala je prijateljicu iz Adventističke crkve za pomoć. Kada ju je prijateljica kasnije nazvala da proveri kako se oseća, Salome nije odgovarala na telefonski poziv. Prijateljica je došala u Salominu kuću da vidi šta se događa. Kada je ušla u kuću, osetila je miris raspadnutog leša. Počela je odmah da se moli. Znala je da Salomi nije potreban lek ili bolnica, već Isus. Salome nije mogla da se pomera i govori. Bila je paralizovana. Prijateljica se molila skoro tri sata pre nego što se Salome vratila u svoje normalno stanje.

Još jedan napad se dogodio u Adventističkoj crkvi. Tokom obreda Večere Gospodnje, dok su se delili hleb i vino, Salome je pala na pod a rukom se uhvatila za grlo. Izbio je metež. Neki ljudi su pobegli užasnuti, drugi su se molili, a treći pevali himne. Slobodnom rukom Salome je uzela čašu za pričešće u kojoj je bilo neprevrelo vino i bacila je na pod. Pokušala je da je polomi kako bi mogla da se poseče.

Đakoni su izneli Salomu iz crkve. Sa svakim novim napadom, Salome je sve više bivala odlučna da dovede svoj život u sklad sa Božjom voljom. Završila je proučavanje osnovnih istina i odlučila da svoje srce preda Isusu krštenjem.

Zli duh je izvršio poslednji napad. Kada je Salome prišla bazenu za krštenje u crkvi, pala je na pod. Neviđena sila kao da ju je sprečavala da uđe bazen. Pastor, čekajući u vodi, video je njenu borbu i pružio ruke da joj pomogne. Ali Salome, sada pod kontrolom zlog duha, odbila je da uhvati njegovu ruku. Pastor nije obraćao pažnju na to i gurnuo ju je u vodu. Ona se besno borila dok ju je gurao ispod vode. Znao je da se to zli duh, a ne Saloma, protivi krštenju.

Kada je Salome izašla iz vode, zao duh je otiašao. Osmehnula se od radosti. Posle krštenja, zli duh je nikada više nije maltretirao. Međutim, čula ga je dok joj se rugao dok se po peti put pripremala za prijemni ispit za fakultet. Rekao je da ona nikada neće uspeti i da će u životu doživeti neuспех. Salome je položila ispit.

Danas Salome ima 31 godinu i živi u miru. Postala je crkvena đakonica, takođe predaje u adventističkoj srednjoj školi koju je nekada pohađala. Ona hvali Boga što četiri puta nije uspela da položi prijemni ispit za fakultet.

„Bog je iskoristio neuspehe na ispitu da me dovede do tog profesora, koji je počeo da se moli za mene – a zatim i da uvidim prisustvo zlog duha u svom životu i da ga se oslobođim“, kaže ona.

Deo Trinaeste subote ovog tromeseca biće upotrebljen da se proširi adventističko

U vezi sa pričom

► Ovonedeljna pouka naglašava primarni fokus Isusovog Velikog naloga: „Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetog Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovedao; i evo Ja sam s vama u sve dane do svršetka veka. Amin.“ (Matej 28,19.20) To je stvaranje učenika. Postavite pitanje u razredu Subotne škole: Na koji način je Salomin učitelj radio na ispunjenju Isusovog naloga. Mogući odgovori: molitvom za Salomu, hrabreći je da živi po volji Božjoj, i poučavajući je biblijskim istinama. Diskutujte o pitanju iz lekcije: Kako ovaj Isusov nalog utiče na vaš život i službu drugima? (videti ponедeljak, 9. oktobar).

► Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).

► Preuzmite misione postove i važne činjenice iz Zapadno-centralne afričke divizije: bit.ly/wad-2023

► Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misione informacije

► Prvih šest osoba domorodačkog stanovništva koji su se obratili u hrišćane adventiste sedmog dana u Kamerunu kršteno je u aprilu 1929. To su Ndi Danijel, Međo Endangte Josue i Antoan Mfoumi, zajedno sa svojim suprugama.

obrazovanje u Kamerunu, otvaranjem dvojezične škole u kojoj će deca moći da uče o Isusu na francuskom i engleskom jeziku. Hvala vam što ste planirali da priložite velikodušne darove.

Nada za slepe ljudе

Evangelista laik Kozma imao je neočekivano susret sa slepim čovekom dok se spremao da održi evanđeoske sastanke u gradu Dualu, najvećem gradu u zapadnoafričkoj državi Kamerunu.

Čovek je rekao Kozmi: „Ako imate u planu neki misionski projekat, trebalo bi da bude namenjen ljudima koji su slepi.“

Ove reči su odzvanjale u Kozminom umu. Te noći je usnio san u kome je razgovarao sa slepim čovekom.

Narednog jutra pitao se da li je san bio vezan za čoveka koga je sreo prethodnog dana. Dok se pripremao za evanđeoske sastanke, upoznao je 10 ljudi koji su bili slepi.

Te noći, sanjao je da je na fudbalskom stadionu punom slepih ljudi. Kada se probudio, osetio je da ga Bog poziva da radi sa ljudima koji su slepi.

To je bilo 2014. godine. Danas Kozma nadgleda grupu od 350 slepih ljudi. On im propoveda, iznosi iskustva ljudi iz Biblije, pomaže u ispunjavanju njihovih društvenih i obrazovnih potreba. Nekoliko među

KAMERUN | 21. oktobar

Kozma

njima se krstilo. Sledе dve njihove priče.

Apoliner

Apoliner je mehaničar koji je radio skoro 20 godina za francuskog proizvođača automobila. Godine 1990., usled problema sa očima, njegov vid počeo je postepeno da slabi i, konačno 2004. godine, izgubio je vid na obe oka i posao.

Sedeći kod kuće, provodio je mnogo vremena slušajući radio. U subotu uveče, čuo je adventističku emisiju „Pisano je“.

Kozma je govorio o jednosatnom programu za slepe osobe, pozivajući slušaoce da dođu u crkvu u subotu ujutru.

U ponedeljak je Apoliner otišao do radio-stanice da pronađe Kozmu. Tehničar mu je rekao da Kozma tokom sedmice radi u bolnici. Apoliner je posetio Kozmu na njegovom radnom mestu i njih dvojica su se dogovorila da se sastanu u crkvi u subotu.

Nakon toga, Apoliner je svake subote odlazio u crkvu. Posle nekog vremena je kršten i postao je član Adventističke crkve.

Danas ima 58 godina i kaže da mu je dragو što prisustvuje bogosluženjima sa ljudima koji vole Boga i slepe ljudе. „Bio sam zadriven kako Bog vodi ljudе da pronađu i brinu se o onima koji su slepi“, rekao je. „Društvo nas uglavnom odbacuje.“

Flora

Kada je Flora imala 32 godine, počela je da oseća jake glavobolje. Nikada nije imala pro-

blema sa očima, ali za tri meseca, izgubila je vid u potpunosti.

Flora se osećala odbačenom od društva.

Izolovana u kući, počela je da sluša radio i posebno emisiju „Pisano je“. Pažnju joj je naročito privukao program koji je Kozma vodio.

Flora je oduvek gledala na Isusa kao na čoveka - sveštenika, nekog koga bi mogla da zamoli za pomoć kada bi imala neki problem. Međutim, dok je slušala radio-emisiju „Pisano je“, saznala je da Isusa može da menja ljudske živote. Saznala je da Adventistička crkva ceni ljudе koji su slepi, i da subotom za njih organizuje službu. Odlučila je da ode u crkvu.

Kako su meseci prolazili, počela je da se smeje i ponovo bude srećna. U njoj je rasla želja da svoju radost podeli sa drugima. Krštenjem pridružila se Adventističkoj crkvi.

Tada je Flora upoznala vernika crkve koji je htio da se oženi njome. Njegova porodica se protivila tom braku. Pitao ih je: „Da sam ja slep, zar ne biste želeli da se oženim?“ Kada su potvrđno odgovorili, nastavio je: „Onda mi dozvolite da se oženim Florom.“ Par se venčao 2022. godine.

Danas Flora ima 40 godina i obučava slepe ljudе za rad na računaru. Njena najveća radost je da govori ljudima da ih Isus voli i da nikoga ne odbacuje.

„Ja sam slepa osoba, ali živim radosnim životom“, kaže ona. „Imam svoje mesto u svetu, i ništa mi ne nedostaje.“

Švajcarski misionar, Eme Kosendai, koji je osnovao radio-emisiju „Pisano je“ u Kamerunu 1963. godine, bio je pionir crkvenog dela u Kamerunu, i tokom svog pedesetogodišnjeg rada, u ovoj državi i širom Afrike, osnovao je stotine crkvenih škola.

Ovog tromesečja darovi Trinaeste subote pomoći će da se otvorи još jedna crkvena

U vezi sa pričom

- Kozma je prepoznao jednu potrebu u svojoj zajednici kada je osnovao grupu podrške za slepe osobe. Subotnoškolska pouka za ovu sedmicu podstiče čitaocе da prepoznaјu osobe sa posebnim potrebama u svojoj zajednici i da se mole za priliku da dodu do njih (pogledati četvrtak 19. oktobar). Razgovarajte sa članovima subotnoškolskog razreda o tome kakve pouke i nadahnućа mogu izvući iz Kozminog primera.
- Pročitajte više o iskustvima švajcarskog pionira Eme Kosendaja u adventističkoj internet enciklopediji: bit.ly/Cosendai-Bio
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misione postove i važne činjenice iz Zapadno-centralne afričke divizije: bit.ly/wad-2023.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ћu ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije, i žrtvovanju za misiju kao načinu života koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Cilj br. 2: „Ojačati adventistički pristup u velikim gradovima [i]... među nedosegnutim i nedovoljno upoznatim grupama ljudi sa adventističkim učenjem.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ћu ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

škola, dvojezična škola, u kojoj će deca moći da uče o Isusu na francuskom i engleskom jeziku.

Hvala vam što planirate da priložite velikodušne darove kako biste održali duh misije u zapadnoj Africi.

Dugo čekanje starog čoveka

KAMERUN | 28. oktobar

Kozma

Ova priča govori o jednom starijem čoveku iz zapadnoafričke države Kamerun.

Mbasi je radio za duvansku kompaniju u glavnom gradu Jaundeu. Pravio je cigarete.

U tom gradu 1953. godine upoznao je švajcarskog misionara koji mu je ponudio biblijska proučavanja. Zainteresovalo ga je ono što je čitao, i uskoro je počeo da svetkuje sedmi dan subotu. U njemu je rasla želja da preda svoj život i srce Isusu i da se krsti.

Međutim, njegova molba za krštenje je odbijena. Razlog je bio taj što je radio za duvansku kompaniju. Takođe, ponekad je radio i subotom.

Mbasi je bio veoma razočaran, ali je nastavio da ide u crkvu subotom kada god je mogao. Ipak, svaki put kada bi otišao u crkvu, imao bi problem na poslu. Na kraju je otpušten sa posla zbog subote.

Mbasi se tada vratio u svoj rodni grad. On nije bio kršten, ali je nastavio da svetkuje subotu i to je činio 52 godine.

Mbasi je ostario. Kosa mu je posedela. Vid mu je oslabio. Ali njegova ljubav prema Isusu jačala je svakim danom. On je žudeo da se krsti.

Jednog dana, adventistički propovednik je došao u njegov grad da organizuje seriju evanđeoskih sastanaka. Kada su meštani čuli da svetkuje sedmi dan subotu, rekli su mu da jedan stariji čovek takođe svetkuje subotu u njihovom gradu.

„Stariji čovek ima nećaka koji je sveštenik“, rekla je jedna osoba. „Ali on ne prisustvuje nedeljnim bogosluženjima u crkvi svog nećaka, iako se crkva nalazi preko puta njegove kuće.“

„Postoji još jedna crkva, jednu ulicu udaljena od njegove kuće“, druga osoba je rekla. „Ali on ni tamo ne ide na bogosluženja nedeljom.“

Adventistički propovednik je saznao da su se meštani godinama rugali starcu, govoreći da je samo po imenu adventista zato što se nikada nije krstio.

Propovednik je požurio do starčeve kuće. Mbasi je bio lošeg zdravlja. Ležao je u krevetu. Rekao je da se molio poslednja dva dana: „Gospode, kako da umrem a da nisam kršten? Ja svetkujem subotu od 1953. godine, ali još se nisam krstio. Ako sam zaista Tvoje dete, pomozi mi da se krstim pre nego što umrem.“

Propovednik i starac su se zajedno molili. Zatim je propovednik proučavao Bibliju sa starcem tokom naredne dve sedmice. Propovednik, koji se zove Kozma, radio je u adventističkoj bolnici koja se nalazi na 70 kilometara udaljenosti, u Jaundeu. Svaki dan morao je da prevaljuje težak put da bi došao i proučavao Bibliju sa starim čovekom.

Konačno, Mbasi se krstio. Imao je 84 godine. Bio je slab, te su morali da ga odnesu do reke. Ali sve vreme je bio nasmejan. Zaronio je u vodu sa osmehom na licu, a izronio sa još većim. Bog je uslišio njegove molitve da se krsti.

Misionar Eme Kosendai bio je pionir crkvenog dela u Kamerunu i tokom svog više od 50 godina dugog rada, u ovoj državi i širom Afrike, osnovao je stotine crkvenih škola.

Ovog tromesečja darovi Trinaeste subote pomoći će da se otvorи још jedna crkvena škola, dvojezična škola, u kojoj će deca moći da uče o Isusu na francuskom i engleskom jeziku.

U vezi sa pričom

- Subotnoškolska pouka za ovu sedmicu stavlja izazov pred čitaocu koji žive u velikim gradovima da pronađu praktične načine da ispune misiju (videti petak 27. oktobar). Postavite pitanje u svom razredu Subotne škole na koji način je Kozma (i misionar Eme Kosendai pre njega) širio misiju u užurbanoj prestonici Kameruna, Jaundeu, gde su obojica živeli. Mogući odgovori: uz pomoć molitve, zahvaljujući spremnosti da idu na daleka putovanja, kućne posete i biblijska proučavanja..
- Više informacija o švajcarskom pionиру Eme Kosendaju možete naći u adventističkoj internet enciklopediji na: bit.ly/Cosendai-Bio.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Zapadno-centralne afričke divizije: bit.ly/wad-2023.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj br. 2: „Ojačati adventistički pristup u velikim gradovima [i]... među nedosegnutim i nedovoljno upoznatim grupama ljudi sa adventističkim učenjem.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Kamerun je stekao nezavisnost 1. januara 1960. godine, a postao je član Ujedinjenih Nacija 20. septembra iste godine.
- Kamerunski franak je zvanična novčana valuta u Kamerunu.

Hvala vam što planirate da priložite velikodušne darove i njima održite duh misije u zapadnoj Africi.

Davljen nevidljivom rukom

GVINEJA | 4. novembar

Teofan

Nešto zastrašujuće se desilo dok se Teofan spremao da krene u srednju školu u zapadnoafričkoj državi Gvineji jednog subotnog jutra. Neko ga je zgrabio za grlo.

Ali Teofan nije mogao da vidi ko ga je davio. Sve što je znao bilo je da nije mogao da diše. Prestravljen ovim događajem, pobegao je iz kuće i otrčao u školu. Posle nekog vremena, mogao je da diše opet normalno.

Ali to je bio samo početak. Kada je Teofan to najmanje očekivao, osetio bi nevidljivu ruku koja mu steže grlo i prekida dotok vazduha. Boreći se za vazduh, pobegao bi i pokušao da nađe mesto na kome je mogao da diše.

Njegov otac ga je odveo u bolnicu, ali lekar ništa nije mogao da pronađe. „Sve je u redu“, rekao je. Otac ga je odveo u drugu bolnicu. Međutim, ni tu lekar nije mogao ništa da pronađe.

„S tobom je sve u redu“, kazao je. Ali Teofan je osećao da nešto nije u redu. Navodno je sve bilo dobro, a on nije mogao da diše!

Otac ga je odveo u psihijatrijsku bolnicu, i lekar mu je prepisao određene lekove. Teofan se osećao bolje nakon uzimanja leka, ali on nije zaustavio napade. Posle izvesnog vremena, tablete mu uopšte više nisu pomagale. Nije znao šta da radi.

U tom trenutku mu se obratio neki glas. „Iди u crkvu“, rekao je glas.

Teofan nije razumeo. Išao je u crkvu svake nedelje od svog detinjstva. Godinu dana ranije prestao je da ide, i nije imao nijedan razlog da se vrati. Ignorisao je glas.

Ali napadi su se i dalje događali, a glas je bio uporan: „Iди u crkvu.“ Teofan se pitao da li to Bog razgovara sa njim. Počeo je da čita Bibliju. Shvatio je da spava bolje noću nakon čitanja Biblije. Odlučio je da ponovo ide u crkvu nedeljom sa svojim porodicom.

U vezi sa pričom

Teofanov stric je radio kao pionir svetske misije, šireći Isusovu ljubav među nehrisćanima u Gvineji. Međutim, njegova uloga se promenila kada je njegovom nećaku, hrisćaninu, bila potrebna pomoć. Ove sedmice u pouci se postavlja pitanje čitaocima na koji način oni vide svoju ulogu u misiji i kako bi njihova shvatanja mogla da se promene ako bi njihova životna uloga jednostavno bila opisana kao „Božji predstavnik/ambasador“ na Zemlji (videti ponedeljak, 30. oktobar). Postavite pitanje svom subotnoškolskom razredu da li zvanje Božjeg ambasadora odgovara stričevoj ulozi u ovoj misionskoj priči. Molite se sa svojim razredom, tražeći od Boga da vam pomogne da bolje razumete Njega i svoju ulogu u Njegovoj misiji.

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Zapadno-centralne afričke divizije: bit.ly/wad-2023.
- Misionska priča iznosi stavove Hrisćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o sve većem pristupu, zadržavanju i učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima.“ Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stave Boga na prvo mesto i svojim životom daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrisćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- Muslimani čine većinu u sva četiri glavna regiona Gvineje. Hrisćani su najbrojniji u prestonici, Konakri, a u drugim velikim gradovima na jugu zemlje i istočnom šumskom regionu, islam je zastupljeniji. Autohtonu versku uverenja se mogu naći u šumskom regionu.

Tada mu je stric došao u posetu. Teofan mu je ispričao o napadima zbog kojih je teško disao. Govorio je o nepokolebljivom glasu koji ga je upućivao na crkvu.

Teofanov stric je bio adventista, i radio je kao pionir svetske misije u Gvineji.

Pionir svetske misije je misionar koji širi vest o Isusu među nedosegnutim grupama ljudi u svojoj zemlji. Teofanov stric je obično radio sa ljudima koji nisu bili hrisćani, ali sada je uvideo da je njegovom nećaku potrebna pomoć.

„Trebalo bi da ideš u Adventističku crkvu na molitvu“, rekao je stric. „To bi bilo najbolje rešenje za tebe.“

Naredne subote Teofan je otisao u crkvu sa stricem, i ceo dan proveo tamo. Posle zalaska sunca vratio se kući ispunjen unutrašnjim mirom koji nikada ranije nije osećio. Te noći, spavao je čvršće nego što je spavao u prethodnih nekoliko meseci.

Nakon toga je odlazio u Adventističku crkvu svake subote i na molitvene sastanke nedeljom i četvrtkom. Na svakom okupljanju ljudi su se molili za njega. Tražili su od Isusa da deluje kako bi zaustavio demonske napade.

Kako je vreme prolazilo, napadi su postajali sve slabiji i sve ređi dok nisu u potpunosti prestali. Teofan je shvatio da je crkva važna. Njegov slučaj je prevazilazio pomoć lekara. Samo Isus je bio u stanju da ga spase. Predao je svoje srce Isusu i pri-družio se Adventističkoj crkvi.

Hvala vam za darove Trinaeste subote koji su pre tri godine pomogli da adventistička škola u Konakri bude proširena novim učionicama.

Nastavak Teofanove priče možete pročitati sledeće sedmice.

Preobražen!

Teofan

je vodeći teolog, koji je predavao na univerzitetu.

„Šta te je navelo da napustiš crkvu?”, upitao je sveštenik Teofana. Teofan je otvorio svoju Bibliju na tekst iz 2. Mojsijeve 20. „Voleo bih da proučimo Deset Božjih zapovesti”, rekao je.

Pročitao je prvu zapovest, koja glasi: „Ja sam Gospod Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje misirske, iz doma ropskog. Nemoj imati drugih bogova uza me.“ (2. Mojsijeva 20,2,3). Zatim je pročitao drugu zapovest, koja zabranjuje obožavanje ikona.

Okrenuvši se prema svešteniku, zamolio ga je da objasni prve dve zapovesti.

Sveštenik je branio ikone u crkvi. Rekao je da su Izrailjci bili spaseni gledanjem u bronzanu zmiju koju je Mojsije podigao u pustinji, a hrišćani se mogu danas spasiti gledanjem ikona.

Teofan je prešao na četvrtu zapovest, koja kaže: „Sećaj se dana od odmora da ga svetujuće. Šest dana radi, i svršuj sve poslove svoje. A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvom; tada nemoj raditi nijedan posao, ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živinče tvoje, ni stranac koji je među vratima tvojim. Jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, more i šta je god u njima; a u sedmi dan počinu; zato je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga.“ (2. Mojsijeva 20,8-11). Sveštenik je uzvratio da je zakon promenjen. Teofan je odgovorio Isusovim rečima: „Ne mislite da sam Ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nisam došao da pokvarim, nego da ispunim.“ (Matej 5,17)

Otac je bio uznemiren kada se Teofan pridružio Crkvi adventista sedmog dana u zapadnoafričkoj državi Gvineja. Otac je bio vođa druge hrišćanske denominacije, i stideo se što je njegov sin, učenik srednje škole, izabrao drugu veru.

„Imaš nedelju dana da se predomisliš“, rekao je. „Ako ne budeš išao sa mnom u crkvu nedeljom, bilo bi bolje da se razidemo.“

Teofan je bio tužan. Veoma je voleo oca. Ali, on je takođe iskusio Isusovu silu nakon što ga je stric pozvao da ide u Adventističku crkvu. Imao je demonske napade koji su prestali tek kada su se adventisti molili za njega. Onda, čitajući Bibliju, naučio je da hrišćani treba da svetuju subotu, a ne prvi dan sedmice, nedelju. Teofan nije želeo da se vrati svom starom životu. Ako ne može da ostane kod kuće, otići će. Preselio se kod prijatelja koji je živeo u komšiluku.

Teofanov deda je odlučio da se umeša. Kao najstarija osoba u porodici, bio je veoma poštovan. Teofan je ime dobio po njemu. „Ti si zbumen“, rekao je deda. „Ugovoriču sastanak sa sveštenikom. On će ti pomoći da razumeš istinu.“

Deda i otac su odveli Teofana u dom sveštenika. On nije bio bilo koji sveštenik. Bio

Tada je sveštenik optužio Teofana da ne poštuje petu zapovest. „Zar ne voliš svog oca?”, upitao je. „Ne radiš ono što ti on kaže da uradiš. Bog kaže: ‘Poštuju oca i majku svoju.’“

Teofan je odgovorio: „Ali Isus je rekao: Koji ljubi oca ili mater većma nego Mene, nije Mene dostojan; i koji ljubi sina ili kćer većma nego Mene, nije Mene dostojan.“ (Matej 10,37)

Sveštenik je pogledao oca. „Gotovo je za vašeg sina“, rekao je. „Ne dozvolite mu da živi kod vas jer će uticati na druge ukućane.“

Napuštajući sveštenikovu kuću, otac je bio gnevani. Pretio je da će spaliti Teofanov izvod iz matične knjige rođenih i prekinuti sve veze sa njim. Prokleo je svog brata koji je pozvao Teofana u Adventističku crkvu.

Teofan je branio svog strica. „Nikada me nije podučavao bilo čemu lošem“, odgovorio je. „On mi je samo pokazao put.“

Otac se požalio svom bratu, a on ga je podsetio na demonske napade. „Teofan je bio u dubokom problemu“, rekao je. „Vodio si ga mnogim lekarima i davali su mu lekove. Činio si najbolje što umeš, ali ništa nije pomoglo. Ti napadi su prestali tek onda kada su se vernici crkve molili. Dečak ne sledi mene. On sledi Reč Božju.“

Prošlo je osam meseci. Teofanov život se drastično promenio. Ne samo da je bio oslobođen od demonskih napada, već je i rastao u ljubaznog, velikodušnog mladića. Susedi koji su nekada tražili od svoje dece da ne prilaze Teofanu zbog njegovog „lošeg“ uticaja, sada su žeeli da im deca budu kao on. Otac je bio zadržan izuzetnom promenom u Teofanovom životu, i pozvao je strica da mu zahvali.

„Hvala ti za ono što si učinio za mog sina“, rekao je. „Dečak kog smo poznavali ranije nije ista osoba danas.“

Danas Teofan živi kod kuće, i slobodno svetuju subotu. On se moli da otac i deda upoznaju Isusa koji mu je promenio život.

„Moja molitva sada je da Bog promeni njihova srca, da mogu da mi se pridruže u novoj veri i da možemo zajedno da se molimo“, kaže on.

U vezi sa pričom

- Ovonedeljna pouka govori o hrišćanskoj motivaciji za misiju. Diskutujte o motivaciji hrišćana u ovonedeljnoj misionskoj priči, uključujući, s jedne strane, Teofanovog oca, dedu, i sveštenika, a sa druge, Teofana i njegovog strica. Pitajte u razredu Subotne škole što se može naučiti iz ovih primera.
- Ovonedeljna pouka takođe naglašava radost koju vernici imaju kada dožive lični susret sa Hristom. Razgovarajte o tome kako je Teofan našao radost u svedočenju. Zašto njegovu radost nisu podelili njegov otac, deda i sveštenik? Šta se dogodilo i dovelo do toga da se otac predomisli? Mogući odgovor: otac nije samo slušao o Isusu od sina, već je takođe video Isusa u njegovom promjenjenom životu.
- Teofanov stric radi kao pionir svetske misije u Gvineji. Pionir svetske misije je misionar koji svedoči o Isusu među nedosegnutim grupama ljudi u svojoj ili tuđoj zemlji. Stric obično radi sa ljudima koji nisu hrišćani, ali u ovom slučaju uvideo je da je njegovom sinovcu bila potrebna pomoć.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misione postove i važne činjenice iz Zapadno-centralne afričke divizije: bit.ly/wad-2023.
- Ova mionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Hvala vam za darove Trinaeste subote pre tri godine koji su pomogli da se adventistička škola proširi izgradnjom novih učionica u Konakri, Gvineji.

Pronalaženje prave škole

GANA | 18. novembar

Nusrat

Prošle su tri godine. Činilo se da je Nusratin san nedostižan.

Jednog dana, Nusrat je ispričala svom ujaku, koji im je došao u posetu, svoju želju da postane medicinska sestra. Ujak Nuredin je bio medicinski tehničar.

Ujak je našao rešenje. On je stekao svoju diplomu medicinskog tehničara na Univerzitetu Valij Vju, koji pripada Crkvi adventista sedmog dana, rekavši svojoj sestričini da je adventističko obrazovanje pristupačno.

Nusrat je bila zainteresovana, ali i zabrinuta. Ona, njen ujak i ostali članovi porodice pripadali su drugoj svetskoj religiji. Kao dete, učila je u hrišćanskoj školi i osećala se veoma neprijatno.

„Uvek sam se osećala kao stranac jer nisam mogla da pevam pesme i nisam razumevala kako su se molili“, rekla je.

Ujak Nuredin je odgovorio da adventističke škole nisu kao druge hrišćanske škole.

„Osećao sam se potpuno slobodno da slavim Boga i da se molim kako sam želeo na univerzitetu Valij Vju“, rekao je. „Nije bilo diskriminacije.“

Priznao je da se osećao malo neprijatno kada je prvi put ušao u Adventističku crkvu. „Rekli su mi tada: 'Zapamti da se nalaziš u prisustvu Božijem, ne u crkvi.'“

„To je mnogo pomoglo da razumem da je taj pristup bogosluženju drugaćiji, jer se

Desetogodišnja Nusrat nije mogla da razume zašto je žena koja je bolovala od dijabetesa redovno dolazila u njenu kuću da joj baba previja ranu.

„Da li ti se sviđa ova žena i zato joj uvek pomažeš i previjaš ranu?“, upitala je babu.

„To je moja odgovornost kao medicinske sestre“, odgovorila je baba. „To je ono što radim.“

Maloj devojčici se dopadao babin rad. Ona je želela da bude kao baba i da takođe pomaže ljudima. Počela je da sanja da postane medicinska sestra u svojoj domovini Gani.

Baba joj je preporučila nekoliko škola za medicinske sestre nakon što je Nusrat završila osnovnu školu. Ali Nusrat nije imala novac za upis. Majka je već pomagala njenoj starijoj sestri da studira na Učiteljskom fakultetu, i nije mogla da pomaže Nusrat da postane medicinska sestra.

cela služba odvijala u prisustvu Gospoda Boga."

Ujak Nuredin je rekao da je odlazio na svaki crkveni program na univerzitetu, ali ga niko nije ometao da se moli prema svojim ličnim uverenjima.

Nusrat je bila ohrabrena ujakovim iskustvom. „Bilo bi lepo ići u školu u kojoj vam je dozvoljeno da se molite kako želite i da se osećate dobrodošlo. To bi bilo najbolje mesto na kome možete biti.“

Univerzitet Valij Vju je bio daleko, a Nusrat je tražila adventističku školu bliže svom domu. Pronašla je adventistički koledž za obuku medicinskih sestara i babica.

Danas Nusrat završava prvu godinu. „Zajedno učimo himne u subotnoj školi, i idemo zajedno u crkvu“, kaže. „Počela sam da uživam u bogosluženjima subotom.“

Ne tako davno, rekla je ujaku da je njegov utisak o adventističkom obrazovanju bio tačan.

„Ono što si mi rekao je istina“, rekla je. „Nema diskriminacije.“

Ujak je bio srećan što je čuo lepe vesti.

„Znao sam da će ti biti priyatno tamo.“

Vaša darovanja Trinaeste subote pomoći će da se proširi koledž za obuku medicinskih sestara i babica izgradnjom novih učionica i spavaonica. Koledž je otvoren sa 22 učenika 2015. godine, a sada ima 770 učenika. Interesovanje je veliko, a škola nema mogućnost da primi još učenika.

Ovo je prava misionarska škola, jer su samo 30 posto učenika adventisti. Veliki broj učenika se svake godine pridružuje crkvi.

Hvala vam na želji da priložite velikodusne darove Trinaeste subote, 30. decembra.

U vezi sa pričom

- Ovonedeljna biblijska pouka teži da objasni čitaocima šta u praksi znače Isusove reči: „A on odgovarajući reče: Ljubi Gospoda Boga svog svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svom misli svojom, i bližnjeg svog kao samog sebe“ (Luka 10,27) (videti utorak, 14. novembar). Postavite pitanje u subotnoškolskom razredu kako je ujak Nuredin doživeo tu ljubav na adventističkom univerzitetu. Kako Nusrat doživljava tu ljubav u školi za medicinske sestre? Kako može razred Subotne škole pokazati tu ljubav ove sedmice?
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misione postove i važne činjenice iz Zapadno-centralne afričke divizije: bit.ly/wad-2023.
- Ova misionarska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2: „Da ojačamo adventističko delovanje u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među izolovanim grupama ljudi i nehrisćanskim religijama.“ Cilj misije br. 4: „Da ojačamo adventističke institucije koje teže očuvanju slobode, celovitom zdravlju i nadi kroz Isusa, kao i da radimo na oblikovanju karaktera i Božjeg obličja u ljudima.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- Crkva adventista sedmog dana u Gani je povezana sa ženom po imenu Hana Mor (1808–1868). Ona je kao misionarka radila za drugu denominaciju u zapadnoj Africi kada je prihvatile adventističko učenje dok je bila na odmoru u Sjedinjenim Državama.
- Francis Dolfin (umro oko 1914) bio je prvi domaći misionar Adventističke crkve u Gani. Pročitavši traktat o suboti, odlučio je da širi svoju novoproneđenu veru širom zlatne obale Gane.

Slediti istinu

GANÀ | 25. novembar

Obed

Deda je predložio da Obed pohađa adventističku srednju školu u zapadnoafričkoj državi Gani. Ali Obedov očuh se oštro protivio toj ideji.

„Neću mu dozvoliti da ide u tu srednju školu jer će se vratiti kao adventista“, rekao je Obedov očuh, koji je bio pastor druge hrišćanske denominacije.

Obed se na kraju upisao u državnu internatsku školu. Tamo je ipak saznao za adventiste.

Dok je bio u školi, išao je na bogosluženja svake nedelje sa ostalim učenicima u jednoj od učionica. Verno je slavio Boga iz godine u godinu.

Na kraju svoje završne godine, učenici nižih razreda bili su poslati kući, dok su maturanti proveli mesec dana pripremajući se za završne ispite. Pošto je bilo malo učenika na kampusu, nedeljna bogosluženja su ukinuta. Protekla je jedna sedmica, druga, treća. Obedu su nedostajali nedeljni sastanci.

Poslednjeg vikenda pred završne ispite, video je troje drugara iz razreda kako napuštaju kam-

pus u subotu ujutro. Bili su lepo obučeni, i rekli su da idu u crkvu.

„Mogu li ići sa vama?“, upitao je Obed.

Obed je pratio dva dečaka i devojčicu u Adventističku crkvu. Bio je zadriven kada ih je čuo kako pevaju uz posebnu muziku za vreme bogosluženja. Reči pesme su dirnule njegovo srce.

Narednog ponедeljka, pitao je devojku adventistkinju, Sandru, da mu pozajmi pesmaricu. Hteo je da prepiše reči pesme koju je čuo u subotu. Sandra mu je dala pesmaricu i naučila ga da peva tu pesmu. Onda je Obed zamolio Sandru da ga nauči i druge pesme iz pesmarice. Njih dvoje su zajedno pevali mnoge pesme tokom sedmice završnih ispita.

Himne su izazvale Obedovo interesovanje za Crkvu adventista sedmog dana, i želeo je da sazna još više.

Ali šta bi rekao njegov očuh? Setio se da mu očuh nije dozvolio da ide u adventističku školu, izrazivši strah da bi Obed mogao postati adventista.

U vezi sa pričom

- Ovonedeljna biblijska pouka opisuje kako je vernost prijatelja pomogla nemoćnom oduzetom čoveku u Luki 5,17–26 (videti nedelju, 19. novembar). Kako je vernost Obedovih adventističkih prijatelja pružila pomoći? Mogući odgovor: jednostavnim odlascima u crkvu subotom prijatelji su Obeda doveli do dublje vere. Vera proizvodi veru. Vera njegovih prijatelja je postala Obedova vera, a on je bio veran istini koju je saznao. Pitajte učenike razreda Subotne škole da razmišljaju o načinima na koje svako ponaosob može pomoći svojim prijateljima (videti ponedeljak, 20. novembar).
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misione postove i važne činjenice iz Zapadno-centralne afričke divizije: bit.ly/wad-2023.
- Ova mionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ču ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoći duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o sve većem pristupu, zadržavanju i učešću dece i mlađih u crkvenim aktivnostima. Cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći tinejdžerima i mlađima da postave Boga na prvo mesto i daju primer biblijskog pogleda na svet u svom životu.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ču ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- Kristijan Abraham Aka (1883–1912) bio je jedan od osnivača Crkve adventista sedmog dana u Gani. Pored svog rada u literaturnom evangelizmu, osnovao je prve dve crkve i prve dve škole u okrugu. Bio je prvi Ganac koji je bio rukopoložen za crkvenog starešinu, i služio je kao član unijskog izvršnog odbora, sve do svoje prerane smrti u 29. godini.

Po završetku srednje škole, proveo je leto kod kuće. Pomagao je majci da prodaje prženu ribu i banku, kukuruznu kašu, pokraj puta. Nije se usudio da ide u crkvu subotom, ali je očajnički želeo da se pridruži Adventističkoj crkvi. Video je da je lokalna Adventistička crkva imala molitvene sastanke od 19 do 20 časova sredom. Dakle, smislio je plan. Ostavio bi majku na sat vremena u sredu uveče rekavši joj da je potrebno da ide u toalet. Javni toalet je bio nedaleko od mesta gde su prodavali hranu. Taj javni toalet je slučajno bio blizu Adventističke crkve.

Obed je dva meseca odlazio u Adventističku crkvu sredom uveče. Naučio je nove pesme. Saznao je nove istine o Bogu u Bibliji. Znao je da je našao istinu.

Kada je te jeseni upisao fakultet, odmah je potražio studente adventiste na kampusu. Kada ih je našao, pridružio im se na bogosluženjima subotom. Nedugo zatim, bio je kršten.

Obedov deda je bio oduševljen kada je saznao da mu se unuk pridružio Adventističkoj crkvi. Njegov očuh, međutim, bio je uznemiren, ali je vremenom prihvatio Obedovu odluku.

Danas Obed radi kao pomoćnik administratora u kancelariji Južne oblasti Ganske unije u Akri. On kaže da je važno slediti istinu čak i ako roditelji ili drugi pokušavaju da vas spreče.

„Kada pronađete istinu, ne bi trebalo da dozvolite da vas išta udalji od nje. Treba da sledite ono što znate da je istina i, u vreme koje je Bog odredio, On će dozvoliti da Mu služite u crkvi.“

Deo vaših darova Trinaeste subote ovog tro-mesečja pomoći će da se adventističko obrazovanje u Gani proširi. Sredstva će biti uložena u izgradnju novih učionica i spavaonica u školi za medicinske sestre i babice, koja je prilikom otvaranja 2015. godine imala 22 učenika, a sada ima 770 učenika.

Ovo je prava mionska škola, gde je samo 30 odsto učenika adventističke veroispovesti.

Hvala vam što planirate da priložite velikodušni dar Trinaeste subote 30. decembra.

Uticajna crkva

GANÀ | 2. decembar

Peter Duodu i Samuel Marfon

i vitraž panele koji prikazuju ruke koje se mole uz logo Adventističke crkve iza propovedaonice.

Vojna crkva je bila posvećena Bogu 1. novembra 2008. A ploča koja se nalazi ispred glavnog ulaza sadrži spisak delegata koji su prisustvovali svečanom otvaranju. Među njima bio je i direktor Odeljenja adventističke kapelanske službe pri Generalnoj konferenciji, koja nadgleda rad crkve namenjene ljudima koji služe u oružanim snagama.

U drugom delu grada, nacionalna policija Gane saznaла је за нову Adventističku crkvу u kasarnи. Oni су takoђe жељели Adventističku crkvу na kampusu njihove nacionalне akademije. Policijski službenici су se obratili crkvenim vođама sa molbом: „Ako vam damo zemljište na policijskoj akademiji, da li biste izgradili crkvu?”, upitali су.

To je bila ponuda koju crkvene vođe nisu mogle da odbiju. Počeli su radovi na prikupljanju sredstava za izgradnju Adventističke crkve na policijskoj akademiji.

„Vidjevši što smo uradili u vojnoj kasarni, poverili su nam da gradimo novu crkvu“, rekao je vođa lokalne crkve Kristofer Anan-Nuno, koji služi kao izvršni sekretar Južne oblasti Ganske unije.

Ne može svaki projekat Trinaeste subote da inspiriše još jedan veliki projekat. Ali upravo se to dogodilo u Akri, glavnom gradu zapadnoafričke države Gane.

Pre oko 15 godina, vojska Gane dala je Crkvi adventista sedmog dana zemljište u jednoj od svojih glavnih kasarni u Akri. Parcela je bila besplatna. Jedini zahtev bio je da Adventistička crkva sagradi crkvu na tom zemljištu. Vojska je tražila izgradnju Hrišćanske adventističke crkve u kojoj bi vojnici mogli da proslavljaju Boga.

Članovi crkve širom Gane priložili su novac za ovaj projekat. Hteli su da vojnici održavaju bogosluženja u Adventističkoj crkvi.

Tada se uključila i svetska crkva. Dar Trinaeste subote u trećem tromesečju 2007. godine obezbedio je sredstva za završne radove na crkvi: lepe vitraže koji su postavljeni po obodu kupolaste tavanice crkve

Zgrada koja propoveda

Crkva u vojnoj kasarni pokazala se kao svetlost oružanim snagama, rekao je potpukovnik Peter Duodu, vojni kapelan pri Adventističkoj crkvi. „Zahvaljujući ovom zdanju ljudi žele da dođu ovde i slave Boga“, rekao je on. „Oni kažu: ‘Vaša zgrada je prelepa! Tako, čak i da ne propovedamo, zgrada propoveda u naše ime.’“

On smatra da će vojno osoblje koje slavi Boga u toj crkvi stići bolje razumevanje adventističke vere, i što je najvažnije, učiti o Bogu i spasenju.

Samuel Marfon, veteran policije, oficir i jedini adventistički kapelan u policijskim snagama Gane nada se da će buduća crkva na kampusu policijske akademije imati sličan uticaj. Očekuje se da će crkva imati 1.500 do 2.000 mesta za sedenje. „Bog će to učiniti za nas, On će izgraditi crkvu.“

Josija Nvarungva, direktor Odeljenja adventističke misije za zapadnu i centralnu Afriku, čija teritorija obuhvata Gani, oduševljen je uticajem koji je projekat Trinaeste subote 2007. godine u vojsci imao na policiju.

„Adventistička crkva je prisutna u vojsci Gane. Moja molitva je da Gospod učini da to bude centar uticaja za večnost za osobe koje dolaze u dodir sa crkvom.“

Hvala vam za vaša darovanja Trinaeste subote 2007. godine koja imaju veliki uticaj u vojnim i policijskim krugovima u Gani. Dar Trinaeste subote ovog tromesečja imaće veliki uticaj na živote ljudi u Gani. On će takođe pomoći da se adventistička škola za medicinske sestre i babice proširi, izgradnjom novih učionica i spavanaonica.

Hvala vam što planirate da priložite velikodušna sredstva za dar Trinaeste subote 30. decembra.

U vezi sa pričom

- Ovonedeljna lekcija iz subotnoškolske pouke govori o važnosti svedočenja onima koji su na vlasti. Pitajte subotnoškolski razred na koji način je crkva u kasarni služila kao Božji svedok onima koji imaju vlast. Na koje sve načine adventisti mogu dopreti do uticajnih ljudi?
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misione postove i važne činjenice iz Zapadno-centralne afričke divizije: bit.ly/wad-2023.
- Ova mionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj : „Da ojačamo adventističko delovanje u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među izolovanim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale i spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Tradicionalna odeća stanovnika Gane je svetla i šarena tkanina kente (od reči „kenton“ što znači korpa) izrađena ručnim tkanjem traka od svilene i pamučne tkanine. U prošlosti takvu tkaninu nosili su kraljevi Ašanti i Eve, i kraljice i princeze naroda Dagbon. Danas je popularno nositi tu tradicionalnu odeću za posebne prilike.
- Pijaca Kejetija u Kumasiiju, pokrajina Ašanti, najveća je pijaca na otvorenom u zapadnoj Africi. Ima više od 10.000 prodavnica i tezgi koje nude veliki izbor proizvoda, od začina do Ašanti sandala, od plastičnih perli do zlata i srebra.

Napad mačetom

Nensi

Trinaestogodišnja Nensi išla je do škole noseći oštru mačetu u zapadnoafričkoj državi Gani.

Učiteljica je zamolila decu da pomognu u sečenju trave i žbunja oko škole, tako da je Nensi pozajmila mačetu od oca. Bila je spremna da kosi travu.

Onda se dogodila tragedija.

Na putu do škole, Nensi je srela šesnaestogodišnju rođaku Akubu sa kojom se ubrzo posvađala.

Akuba je optužila Nensi za širenje neistinitih glasina, a Nensi se ljutito branila.

Kada se svađa zahuktala, Akuba je otela mačetu iz Nensinih ruku i zamahnula preteći.

U tom trenutku pojавio se Nensin otac. Neko je video kako se devojke tuku i požurio je da ga obavesti.

Baš kada je Akuba zamahnula prema Nensi, otac je stao između dve devojke.

Mačeta je odsekla vrh očevog nosa. Nensi je bila u suzama. Otac je hitno prevezan u bolnicu.

Nažalost, doktor nije uspeo da zašije i vratи vrh očevog nosa.

Obradio je ranu i ostavio oca u bolnici pod staranjem medicinske sestre po imenu Ester.

Otac je proveo neko vreme na oporavku u bolnici. Ester je ostavila snažan utisak na njega, i poželeo je da je upozna sa Nensi.

„Ona je dobra medicinska sestra“, rekao je otac. „Ja sam oduvek želeo da ti postaneš medicinska sestra.“ Uvidevši kakvu je negu ova medicinska sestra pružala ocu, Nensi je odlučila da postane medicinska sestra. Prošlo je nekoliko godina i ona je završila srednju školu. Želela je da nastavi svoje školovanje. Tražeći medicinski fakultet koji bi studirala, naišla je na adventističku višu školu za medicinske sestre i babice.

U početku je mislila da je samo adventistima bilo dozvoljeno da tamo studiraju, a ona nije bila adventista.

Međutim, škola je prihvatile njenu prijavu. Kada je otpočela studije, shvatila je da

mnogi studenti nisu adventisti. Neki čak nisu bili ni hrišćani.

Nensi je sebe oduvek smatrala hrišćankom, ali je promenila mišljenje kada je prisustvovala sedmici duhovne obnove u školi.

Citajući tekstove iz Biblije, pastor je podučavao o tome kako treba živeti hrišćanskim životom, i ona je uz nova saznanja shvatila da je njen život odudarao od ovog hrišćanskog idealja. Želela je da bude prava hrišćanka. Na kraju sedmice predavanja o duhovnom preporodu, odlučila je da svoj život preda Hristu i bude krštena.

Danas Nensi ima 22 godine i potpuno je nova osoba.

Njen život se promenio otkad ga je predal Isusu.

Nekada je svoju Bibliju čitala samo vikendom u crkvi, ali sada ima lična proučavanja i čita Bibliju u svojoj sobi svaki dan. Ona se takođe i moli.

Ona jedva čeka da diplomira i brine se o ljudima kao medicinska sestra. Možda će čak nastaviti školovanje i postati lekar.

„Moj otac je bio srećan kada sam mu rekla da želim da se krstim“, rekla je. „On je poznavao moj prošli život. Bio je srećan što je video da sam se promenila tokom školovanja, i da sada imam potpuno novi život.“

Deo vaših darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se adventističko obrazovanje u Gani proširi. Sredstva će biti uložena u izgradnju novih učionica i spa-vaonica u višoj školi za medicinske sestre i babice, koja je prilikom otvaranja 2015. godine imala 22 učenika, a sada ima 770 učenika.

Ovo je prava misionска škola, gde je samo 30 odsto učenika adventističke veroispovesti.

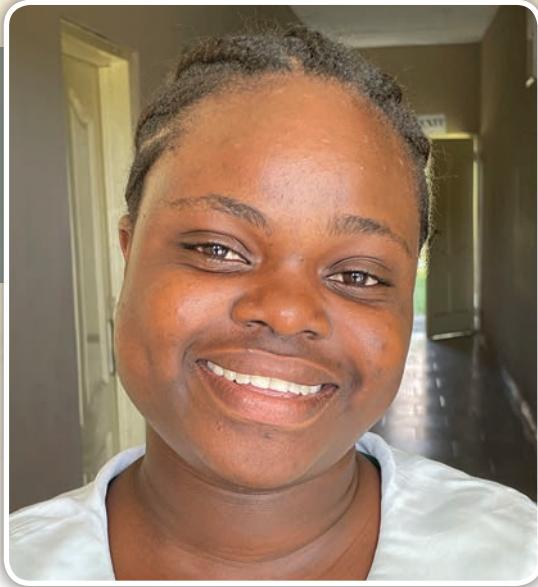
Hvala vam što planirate da priložite velikodusni dar Trinaeste subote 30. decembra.

U vezi sa pričom

- Ovonedeljna biblijska pouka govorи о mostovima ili dodirnim tačkama koje bi omogućile dublji duhovni razgovor sa drugima (videti utorak, 5. decembar). Kakav most ili dodirna tačka je vodila Nensi u dublji odnos sa Bogom? Mogući odgovor: medicinska služba. Dok se Nensi školovala da postane medicinska sestra, povezala se sa vernicama Adventističke crkve, i u školi za obuku medicinskih sestara i babica spoznala je šta znači dublji odnos sa Bogom.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Zapadno-centralne afričke divizije: bit.ly/wad-2023.
- Ova mionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govorи о ciljevima duhovnog rasta. Misionski cilj broj 6 govorи о sve većem pristupu, zadržavanju i učešću dece i mlađih u crkvenim aktivnostima.“ Cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći tinejdžerima i mladima da postave Boga na prvo mesto u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Kofi Anan (1938–2018) jedan je od najpoznatijih Ganaca. On je bio Generalni sekretar Ujedinjenih nacija od 1997. do 2006. godine. Godine 2001. dodeljena mu je Nobelova nagrada za mir.
- Gana, tada zvana „Zlatna obala“, proglašila je svoju nezavisnost od Velike Britanije 6. marta 1957. godine.

Gospođa Anatomija

Abigejl

Abigejl nije znala šta da radi. Više od svega želela je da postane medicinska sestra.

Međutim, morala je da radi da bi platila troškove svojih studija tako da nije imala dovoljno vremena da se pripremi za nastavu.

Tek je otpočela svoju prvu godinu studiranja u adventističkoj visokoj školi za obuku medicinskih sestara i babica u zapadnoafričkoj državi Gani.

Časovi anatomije i fiziologije bili su posebno teški.

Uveče bi Abigejl plakala jer nije mogla da razume ove predmete. Kada bi se ujutru probudila, opet bi briznula u plač.

Imala je 8 predmeta, ali zbog obaveza ostalo bi joj malo vremena za domaće zadatke. Očajnički se molila Bogu da joj pomogne da položi ove predmete, posebno anatomiju i fiziologiju.

Nakon prvog kolokvijuma, profesor koji je predavao na času anatomije i fiziologije, rekao je: „Najbolji rezultat koji je ostvaren je 75%.“

Abigejl je uzdahnula i pomislila: „Ah, onda sam ja sigurno imala 35% tačno urađeno.“

Profesor nije rekao ko je od studenata imao najbolji rezultat.

Sutradan, kada su ocenjeni radovi vraćeni studentima, Abigejl je videla da je ona ta koja je imala 75%. Nije mogla da poveruje svojim očima.

Koleginica koja je sedela u blizini šapnula je: „Šta si dobila?“ Abigail joj je pokazala papir.

„Dakle, ti si ta koja je imala najbolji rezultat!“, uzviknula je koleginica. Abigejl se osećala neprijatno. „Molim te, nemoj nikome reći“, rekla je. „U redu, neću“, odgovorila je drugarica.

Abigejlina tajna je otkrivena kada je dobila 100% na sledećem kolokvijumu. Profesor joj se obratio ispred svih studenata klase.

„Imala si najveći rezultat na prvom kolokvijumu“, rekao je. „Postigla si najviši rezultat i na drugom. Sada imaš 100 posto. Nemoj se više sakrivati. Kad postavim neko pitanje, slobodno odgovori.“

Abigejl je počela slobodno da odgovara na pitanja za vreme nastave. Ponekad nije ni podizala ruku da se javi da odgovori, već je samo odgovorala.

Ubrzo su joj kolege iz klase nadenu- li nadimak „gospođa Anatomija“. Nije joj smetao njen novi nadimak. Samo bi se nasmešila kada bi je kolege tako nazvale.

Još se više osmehivala kada je dobila rezultate završnog ispita. Dobila je najveću ocenu.

Abigejl pripisuje Bogu zasluge za pomoć u savladavanju gradiva anatomije i fizio- logije, i za ostale predmete. Danas je na trećoj godini studija, i ima najviši prosek ocena od bilo kog drugog studenta. Ona je takođe dobila delimičnu stipendiju, koja joj olakšava dalji rad.

„To je sve Bog učinio“, rekla je. „To nije zbog mojih zasluga. Bogu zahvaljujem na svemu.“

Posle poхађања predavanja o duhov- nom preporodu na kampusu, odlučila je da se krsti i tako pridruži Adventističkoj crkvi. Ona voli Boga svim srcem i želi da živi za Njega.

Međutim, suočava se sa otporom kod kuće. Bliski rođak koji pripada drugoj denomi- naciji je omalovažavao njenu želju, nazi- vajući to grehom.

Abigejl ne zna šta da radi. Ona ne zna kome se može obratiti osim Bogu. Ona se moli da joj Bog pomogne. Uverena je da će Bog koji joj je pomogao da ima dobre ocene, pomoći da mu verno služi sada i zauvek. Molite se za Abigejl dok traži Božju volju u svom životu.

Molite se za svih 770 studenata u adven- tističkoj višoj školi za medicinske sestre i babice.

Deo vaših darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se adventističko obrazovanje u Gani proširi. Sredstva će biti uložena u izgradnju novih učionica i spa- vaonica u višoj školi za medicinske sestre i babice, koja je prilikom otvaranja 2015. godine imala 22 učenika, a sada ima 770.

U vezi sa pričom

- Nakon što smo izneli misionsku priču o Abigejlinom putu ka Hristu u adventističkoj višoj školi, zamolite razred Subotne škole da razmotri ovo pitanje iz ovonеделне lekcije: „Na koji način ste upoznali Isusa i poruku trojice anđela? Navedite tri duhovna blagoslova koja ste doživeli u svom ličnom životu.“ (Videti četvrtak, 14. decembar) Da li se neko u razredu suočio sa sukobom ili svađama u porodici kao Abigejl? Kakav savet biste dali Abigejl dok čezne da produbi svoju veru?
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misione postove i važne činjenice iz Zapadno-centralne afričke divizije: bit.ly/wad-2023.
- Ova misiona priča ilustruje ciljeve delovanja Svetog Duha. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije i žrtvovanju za misiju kao načinu života koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Misionski cilj br. 2: „Ojačati adventističko delovanje u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među izolovanim grupama ljudi i nehršćanskim religijama.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Glavni grad Gane je grad Akra, i nalazi se na južnoj obali. Sam grad ima oko 284.000 stanovnika, ali šire područje obuhvata skoro 5,5 miliona ljudi.

Ovo je prava misiona škola, gde je samo 30 odsto učenika adventističke vere.

Hvala vam što planirate da priložite veli- kodušni dar Trinaeste subote 30. decem- bra.

Izbegavanje zapovesti

GANAN | 23. decembar

Natanijel

Šesnaestogodišnji Natanijel bio je izneđen dok je slušao pastora kako propoveda u zapadnoafričkoj državi Gani.

Pastor je čitao iz Biblije za propovedaonicom na nedeljnem bogosluženju, a Natanailo je pratio tekst u Bibliji sa svog mesta.

Pastor je u 2. Mojsijevoj 20 prolazio kroz deset zapovesti, jednu po jednu.

Međutim, preskočio je jednu od zapovesti. Posle propovedi, Natanailo je otiašao do pastora da pita zašto nije pomenuo četvrtu zapovest.

„Možeš Boga slaviti svakog dana“, odgovorio je pastor. „Nije važno koji dan svetkuješ.“ Natanijelovo iznenađenje je raslo. Nikada nije razmišljao da je neka od deset zapovesti bila neobavezujuća.

Kod kuće je nekoliko puta pročitao četvrtu zapovest u Bibliji. Pročitao je Božje reči: „Sećaj se dana od odmora da ga svetkuješ. Šest dana radi, i svršuj sve poslove svoje. A

sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvom; tada nemoj raditi nijedan posao, ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živinče tvoje, ni stranac koji je među vratima tvojim. Jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, more i šta je god u njima; a u sedmi dan počinu; zato je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga.“ (2. Mojsijeva 20,8-11)

Na poziv prijatelja otišao je na nedeljno bogosluženje u drugu crkvu. Naredne nedelje posetio je pastora svoje crkve da pita o četvrtoj zapovesti. Njegov pastor dao je isti odgovor kao i prethodni.

„Boga možeš slaviti svakog dana“, rekao je.

Natanailo je počeo ozbiljno da proučava Bibliju. Na kom mestu je Biblija govorila da se može svetkovati bilo koji dan? Molio se Bogu da mu otkrije istinu. Našao je odgovor u Jakovu 2,10 koji kaže: „Jer koji sav zakon održi a sagreši u jednom, kriv je za sve.“

Počeo je da razmišlja da bi Bogu moglo biti važno da svetkuje Subotu, kao sedmi dan.

Natanijel je čuo za adventiste sedmog dana, ali osim njih nije znao druge hrišćane koji su svoja bogosluženja održavali subotom. Međutim, u njegovom gradu nije bilo adventista.

Molio se: „Ako je sedmi dan Tebi zaista važan, molim Te da učiniš da adventisti sedmog dana dođu u moje mesto i da ovde organizuju evanđeoske sastanke.“

Smatrao je da bi odgovor na njegovu molitvu dokazao dve stvari: da je Bog čuo njegovu molitvu i da je subota bila važna za Njega.

Sutradan je ponovio svoju molitvu i narednog dana.

„Ako je sedmi dan, sveti dan, Bože, daj da adventisti dođu u moje mesto, i održe seriju evanđeoskih sastanaka.“

Otprilike osam meseci kasnije, adventisti su došli. Natanijel je bio tako srećan! Na kraju serije predavanja se krstio zajedno sa svojom mlađom sestrom koja je poхађala evanđeoske sastanke sa njim. Ukupno je bilo kršteno 50 ljudi, i adventisti sedmog dana su osnovali crkvu u gradu.

Danas, Natanijel ima 23 godine i školuje se za profesora.

„Bog je uslio moje molitve“, kaže on. „Pre nego što su adventisti stigli u moj grad, već su bili zadobili jednu dušu.“

Deo vaših darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se adventističko obrazovanje u Gani proširi. Sredstva će biti uložena u izgradnju novih učionica i spa-vaonica u višoj školi za medicinske sestre i babice, koja je prilikom otvaranja 2015. godine imala 22 učenika, a sada ima 770.

Ovo je prava misiona škola, gde je samo 30 odsto učenika adventističke vere.

Hvala vam što planirate da priložite velikodusni dar Trinaeste subote 30. decembra.

U vezi sa pričom

► Ovonedeljna lekcija naglašava kako Bog može da upotrebi jedan zrak svetla da dovede mnogo ljudi k Sebi. Stih za pamćenje glasi: „...Nego te učinih videlom narodima da budeš moje spasenje do krajeva zemaljskih.“ (Isajia 49,6 - II deo) Pitajte subotnoškolski razred kako je Natanijel bio svetlost u svojoj zajednici. Mogući odgovor: Duh Sveti je osvedočio Natanijela o istini i vodio ga da se moli za evanđeoske susrete u svom gradu. Bog je osam meseci slušao njegove molitve, i sastanci su na kraju rezultirali krštenjem 50 ljudi.

► Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).

► Preuzmite misione postove i važne činjenice iz Zapadno-centralne afričke divizije: bit.ly/wad-2023.

► Ova misiona priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misionski cilj broj 6 govori o sve većem pristupu, zadržavanju i učeštu dece i mladih u crkvenim aktivnostima.“ Cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći tinejdžerima i mladima da postave Boga na prvo mesto u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

► Godine 1983, Ganac Ferdi Adobo postavio je rekord upisan u Ginisovu knjigu za najbržu trku na 100 m unutraške, koja je iznosila 12,7 sekundi.

Značaj jednog poziva

PROGRAM 13. SUBOTE | 30. decembar

Suzana

ni sin, Rajčes (Pravednik), bude posvećen Gospodu.

Suzana nikada ranije nije kročila u Adventističku crkvu.

Pristala je da ide sa svojom snajom.

Atmosfera na bogosluženju ju je ganula. Posebno joj se svidela muzika i pesme. Htela je ponovo da dođe.

Ali Kamfort je nije ponovo pozvala, te nije ni otišla.

Vrativši se na fakultet, Suzana je postala dobra priateljica sa studentkinjom adventistom po imenu Lidija.

Proteklo je neko vreme i Lidija je pozvala Suzanu da se pridruži grupi od 30 studenata adventista na molitveninom skupu. Studenti su pevali i molili se, a jedan od njih je propovedao o Isusu. Suzana je uživala na molitvenom sastanku, a Lidija ju je pozvala da ponovo prisustvuje. Suzana je počela redovno da dolazi na bogosluženja sa grupom studenata.

Jednog dana, Lidija joj je rekla: „Idemo da evangeliziramo. Da li bi želela da nam se pridružiš?“

Studenti adventisti su planirali da deo raspusta između semestara provedu idući od vrata do vrata prodajući knjige u gradu oko 20 kilometara udaljenom od univerziteta. Studenti su pozivali ljudi da prisustvuju evanđeoskim sastancima koji su organizovani u večernjim časovima. Pastor je propovedao na tim sastancima. Suzana je pristala da pomogne.

Pridružila se grupi od 25 drugih studenata, adventista koji su u jutarnjim časovima isli od kuće do kuće, a zatim prisustvovali evanđeoskim sastancima uveče. Više od 50 ljudi je dolazilo na sastanke svake večeri.

Nekoliko stotina adventista i njihovi prijatelji tiskali su se u crkvi na kampusu državnog univerziteta u zapadnoafričkoj državi Gani.

Nakon subotnog bogosluženja, na skupu adventističkih misionskih radnika, pastor je pozvao one koji su predali svoja srca Isusu da izađu napred i iznesu svoje iskustvo.

Među onima koji su ostali posle bogosluženja bila je 22-godišnja studentkinja po imenu Suzana.

Suzana je, stidljivo se osmehnuvši, rekla da je predala svoje srce Isusu samo nekoliko meseci ranije, nakon što se sprijateljila sa adventističkim studentima na univerzitetu.

Kada su je zamolili da iznese detalje, ona je rekla da je njena priča počela pre dve godine u njenom rodnom gradu.

Dok je bila kod kuće na raspustu, bratovljeva supruga ju je pozvala da dođe u Adventističku crkvu na obred posvećenja deteta. Snaja, čije ime je Kamfort (Uteha), bila je jedina vernica Adventističke crkve u porodici. Želela je da njen novorođe-

Na početku prvog sastanka Lidija je upitala Suzanu da li bi želela da se krsti.

„Da“, odgovorila je Suzana.

Dok je slušala predavanja svake večeri, u njenom srcu rasla je želja za krštenjem. Posebno je bila zainteresovana da čuje propoved koja je govorila o sedmom danu, suboti.

Videla je da propovednik sledi Bibliju. Uživala je u muzici i pevanju. Znala je šta želi dalje da čini. Ali da li će je neko ponovo pozvati?

Na kraju serije sastanaka, Lidija joj je postavila pitanje: „Da li zaista želiš da se krstiš?“ Suzana je sada sigurno znala.

„Da, zaista bih to želela“, odgovorila je.

Suzana je bila među 20 ljudi koji su se krstili.

Lidija je bila presrećna kada je Suzana izašla iz vode kršteničkog bazena, i snažno je zagrlila.

Nakon ovih evanđeoskih sastanaka, Suzana se vratila u svoj rodni grad i ispričala Kamfort o svom krštenju. Kamfort je bila veoma srećna. Više nije bila jedini adventista u porodici.

Zašto je Suzana predala svoje srce Isusu? Nema sumnje da je Sveti Duh delovao na njeno srce. Ali proces je počeo sa jednostavnim pozivom u crkvu.

„Kada sam otišla u Adventističku crkvu prvi put, dopalo mi se celokupno bogosluženje“, rekla je. „Ali nisam ponovo pozvana, pa nisam otišla. Čekala sam drugi poziv. Onda su me pozvali u univerzitetsku crkvu na kampusu, i otišla sam, i na kraju sam postala adventista.“

Deo vaših darova ove Trinaeste subote pomoći će dva projekta u ovoj diviziji. Sredstva će biti uložena u izgradnje novih učionica i spavaonica u višoj školi za obuku medicinskih sestara i babica u Gani, gde Suzana studira, i za otvaranje dvojezične škole u Kamerunu u kojoj će deca moći da stiču znanja o Isusu na francuskom i engleskom jeziku.

Hvala vam na velikodušnosti danas.

U vezi sa pričom

- Veliki izazov je spomenut u biblijskoj pouci za ovu sedmicu, a to je da pozovete nekog u crkvu (videti četvrtak, 28. decembar). Suzana je predala srce Isusu nakon što je bila pozivana u crkvu nekoliko puta. Diskutujte u razredu Subotne škole o važnosti pozivanja ljudi u crkvu. Šta bi se dogodilo da нико nije pozvao Suzanu drugi put? Što je najvažnije, što se dogodilo kada je Lidija pozvala Suzanu na bogosluženje sa drugim adventističkim studentima, i u misionski rad, da ide od vrata do vrata prodajući adventističku literaturu i pozivajući ljude na evanđeoske sastanke? Koga ti možeš pozvati u crkvu sledeće subote?
- Pokažite na mapi u kojim mestima će biti ostvareni projekti Trinaeste subote. U Gani, današnji darovi će podržati adventističku višu školu za obuku medicinskih sestara i babica u Asamangu. U Kamerunu, darovi će podržati francusko-englesku osnovnu školu u Bandžunu. Možete preuzeti misionsku mapu sa projektima ove divizije na Fejsbuku: bit.ly/fb-mk.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misione postove i važne činjenice iz Zapadno-centralne afričke divizije: bit.ly/wad-2023.
- Ova misiona priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misionski cilj broj 6 govori o sve većem pristupu, zadržavanju i učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima.“ Cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći tinejdžerima i mladima da postave Boga na prvo mesto u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

(Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne muzike)

KARAMELISANI ORAŠASTI PLODOVI

(KAMERUN)

SASTOJCI:

2 šolje (250 g) pečenog kikirikija,
oljuštenog
 $\frac{2}{3}$ šolje (10 ml) vode
 $\frac{2}{3}$ šolje (130 g) šećera
 $\frac{1}{3}$ šolje (70 g) smeđeg šećera
2 kašičice (10 ml) mlevenog cimeta
(opciono)

$\frac{1}{2}$ kašičice (2,5 ml) muskatnog oraščića
(opciono)
 $\frac{1}{2}$ kašičice (2,5 ml) ekstrakta vanile
(opciono)
 $\frac{1}{2}$ kašičice (2,5 ml) kajenskog bibera
(opciono)

UPUTSTVO:

Zagrejte vodu u tiganju od 30 cm na srednjoj vatri. Dodajte šećer, začine, ekstrakt vanile i stavite da provri. Dodajte pečeni kikiriki. Povremeno mešajte, dok šećer ne prekrije kikiriki i ne bude zrnast i kristalizovan, 15 do 18 minuta. Skinite sa vatre, a kikiriki rasporedite na pleh. Ostavite ga da se ohladi i poslužite.

Budući projekti 13. subote

Darovi Trinaeste subote u sledećem tromesečju podržaće 10 projekata u Južnoazijskom odeljenju:

- Izgradnju učionice i laboratorije u školi, Palakadu u Indiji
- Izgradnju engleske crkve na adventističkom fakultetu Lovri u Bengaluru u Indiji
- Izgradnju Centralne engleske crkve u Bengaluru u Indiji
- Izgradinju srednje škole u Aurangabadu u Indiji
- Izgradnju studentskog doma za devojčice, E. D. Tomas Memorial više škole u Thanjavuru u Indiji
- Izgradnju studentskog doma za devojčice i dečje sale u školi Siang Veli u Pasighatu u Indiji
- Rekonstruisanje crkve, konferencijskog centra i trpezarije, centra za obuku mlađih u Manginapudi u Indiji
- Rekonstruisanje školske zgrade Ani u država Himačal Pradeš u Indiji
- Izgradnju učionice u školi Namunagar na Andamanskim ostrvima u Indiji
- Izgradnju učionica i administrativne zgrade u školi u ruralnoj opštini Gadi u Udaipuru u Nepalu.

Izvori za vođe

Obavezno preuzmite svoj besplatni video zapis Misionski spotlajt, koji sadrži video izveštaje iz Zapadno-centralne afričke divizije i šire. Preuzmite ili strimujte sa veb-lokacije Adventističke misije na bit.ly/missionspotlight.

Informacije sa interneta

Slede izvori informacija koji mogu biti od pomoći u pripremi za segment misije Subotne škole. Za više informacija o kulturi i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju, posetite:

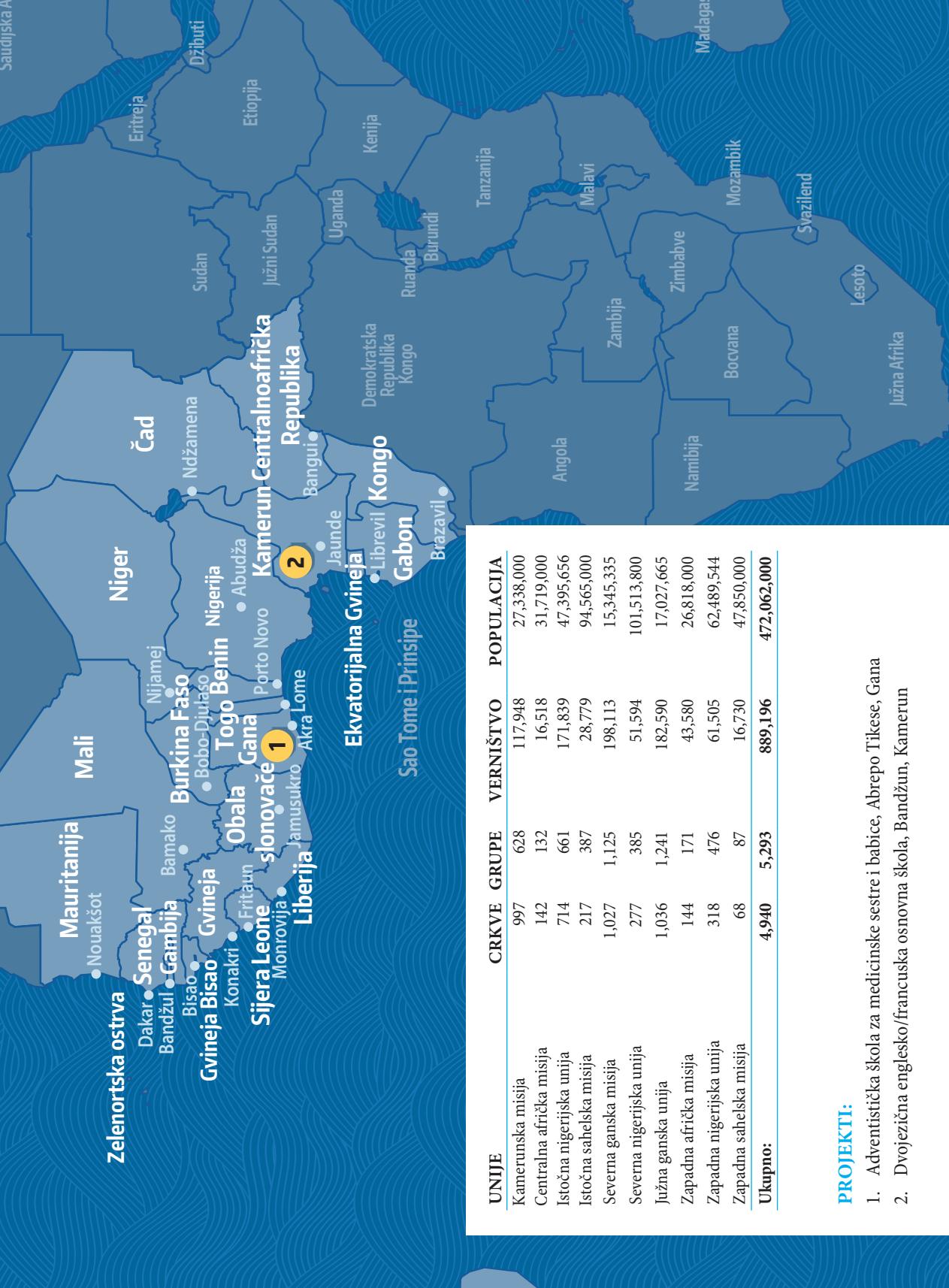
Veb-stranice:

- Gana:** vladin veb-sajt bit.ly/Gov_Ghana
Svetski turistički vodič bit.ly/WTG_Ghana
[VikiTravel bit.ly/WT_Ghana](http://VikiTravel.bit.ly/WT_Ghana)
- Kamerun:** vladin veb-sajt bit.ly/Gov_CamPM
[Lonli Planet bit.ly/LP_Cameroon](http://Lonli.Planet.bit.ly/LP_Cameroon)
[VikiVoiage bit.ly/WV_Cameroon](http://VikiVoiage.bit.ly/WV_Cameroon)
- Gvineja:** vladin veb-sajt bit.ly/Gov_RoG
Svetski turistički vodič bit.ly/WTG_RoG
[Lonli Planet bit.ly/LonePlan_RoG](http://Lonli.Planet.bit.ly/LonePlan_RoG)

Crkva Adventista sedmog dana

Zapadno-centralna afrička divizija	bit.ly/WAD-FB
Kamerunska unija	bit.ly/SDA_CAUM
Ganska severna unija	bit.ly/SDA-NGUC
Ganska istočna oblast	bit.ly/SDA_EVGC
Adventistički univerzitet Kosendai, Kamerun	bit.ly/SAD_UAC

Metod postavljanja cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svetsku misiju i povećate sedmične misionske darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misionski dar. Pomnožite taj iznos sa 14, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu, za dar koji će se prikupljati 30. decembra. Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misionsko delo svetske Crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otici direktno za projekte u Zapadno-centralnoj afričkoj diviziji. Dvanaeste subote, 23. decembra, iznesite pred crkvu izveštaj o misionskim darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote uđivostruče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNITSTVO	POPULACIJA
Kamerunska misija	997	628	117,948	27,338,000
Centralna afrička misija	142	132	16,518	31,719,000
Istočna nigerijska unija	714	661	171,839	47,395,656
Istočna sahelska misija	217	387	28,779	94,565,000
Severna ganska misija	1,027	1,125	198,113	15,345,335
Severna nigerijska unija	277	385	51,594	101,513,800
Južna ganska unija	1,036	1,241	182,590	17,027,665
Zapadna afrička misija	144	171	43,580	26,818,000
Zapadna nigerijska unija	318	476	61,505	62,489,544
Zapadna sahelska misija	68	87	16,730	47,850,000
Ukupno:	4,940	5,293	889,196	472,062,000

PROJEKTI:

1. Adventistička škola za medicinske sestre i babice, Abrepo Tikese, Gana
2. Dvojezična englesko/francuska osnovna škola, Bandžun, Kamerun